

Indtøb af Avlinger, og derved lade det blive ubestemt, hvorvidt man kunde realisere den Plan, overhovedet at henlægge en Avling dertil, for saa vidt det ikke kunde gøres alene ved de kirkelige Midlers egen Hjælp, og ogsaa derved, at jeg i Forbindelse dermed giver Afkald paa et saa stort Tilskud til Præstegaarde til Boligens Tilvejebringelse, som vilde betinges af, at der ogsaa var Avlsbygninger, altsaa kun et saa stort Beløb, som overhovedet kræves til en Bolig, altsaa en Løsning i alt væsentligt paa samme Maade som den, hvorpaa Udvalget er kommet til at løse Spørgsmaalet ved Ejstrup, nemlig saaledes, at man i Realiteten ikke kræver mere for disse Egne end, hvad man indvilliger i ved Ejstrup. Det er mit Haab, at man vil kunne komme til en Løsning paa denne Maade for disse, som sagt, længselsfuldt ventende Egne. Kun med Hensyn til Navnet vil jeg naturligvis forbeholde mig, at det ikke skal være til Bolig for en residerende Kapellan, men til Bolig for en Sognepræst, thi paa disse Steder egne Forholdene sig ikke for en residerende Kapellan, men kun for en Sognepræst. Det er et Navnespørgsmaal, et Selvstændighedsspørgsmaal, som jeg skal komme til at berøre senere. Jeg haaber paa den Maade at kunne komme til en Løsning af disse Spørgsmaal, men vil dog indstændig bede om, at der gøres en Undtagelse med Hensyn til en af de foreliggende Fordringer. Jeg vil haabe, at man vil kunne komme til en Løsning i Overensstemmelse med det gamle Forslag, væsentlig i Overensstemmelse med det Forslag, jeg har stillet her, og i Overensstemmelse med det Standpunkt, som Finansudvalget og Folketinget indtog for to Aar siden med Hensyn til Kirken i Houborg—Lindknud Sogn. Jeg kan sige, at af de Forslag, som have foreligget her, er det det Sted, som paa en Maade ligger mig mest paa Sinde. Spørgsmaalet er der rejst meget tidligt. Der er gentagne Gange kommet de mest indtrængende Andragender fra Beboerne i denne opvoksende Egn, som ved Jærnbaneforbindelse og Hedeopdyrkning efterhaanden har forandret Karakter, om, at det er nødvendigt, at en Sogneomlægning der maa finde Sted. Der er af den naturligvis ikke velhavende Befolkning sammenfaldt et Bidrag af ikke ringe Størrelse i Forhold til Egnens Karakter, det Bidrag, som jeg kræver stiftet til Beje, inden jeg stiller Forslag om Kirker og Præstegaarde, nemlig hvad der er nødvendigt til Bedligeholdelse af Præstegaardene. Det er netop derfor, at jeg vil gøre en Undtagelse med dette ene Sted. I Henhold til det Standpunkt og i Tillid til det Stand-

punkt, som Folketinget indtog for to Aar siden, er Sagen her paa en vis Maade foregreben, idet straks derefter blev der forhandlet om Køb af en Bondegaard, som efter de paagældende lokale Myndigheders Udtalelser og Beboernes Udtalelser egnede sig til Præstegaard, naar den blev forandret, som Forslaaget tilsigtede. Naturligvis var dette Køb ikke endeligt. Jeg forhandlede allerede i Fjor om dets Approbation, men det blev nægtet; jeg forhandlede igen og haaber, at i den forandrede Form skal det lykkes at faa det igennem. Den paagældende Bonde har indvilget i Kornhelsen af Købet paa et Aar; men disse Bestemmelser ville umuliggøres, hvis jeg ikke for dette ene Kalds Vedkommende kan opnaa Tilslutning til mit oprindelige Forslag. Det er noget, som enhver, der er kendt paa den Egn — og jeg tror i den Henseende, at selv flere Medlemmer af Madsdagen ville sige, at det er et Sted, som fortjener det, det er en Befolkning med største Interesse for Sagen, og som har vist den i Gerning, og som vedblivende vil rammes haardt, hvis den ikke fyldestgøres.

Dernæst er der en anden Klasse Bevillinger og Forslag, som Udvalget i det væsentlige, kan jeg sige, har tiltraadt, og som jeg tror at kunne modtage, uagtet der paa forskillig Maade er stet Indskrænkninger i, hvad jeg har søgt. Jeg tror navnlig at kunne tiltræde det Forslag, Udvalget har stillet, med Hensyn til Kirkeforholdene paa Læssø. Det er ikke alt, hvad jeg har ønsket; men der er dog der lige over for den Smødefkommenhed, jeg har vist, vist en tilsvarende Smødefkommenhed fra Udvalget, og jeg tror at kunne komme ud af det dermed. Der er kun en lille Ændring, jeg maa forbeholde mig at stille til 3dje Behandling; men den ligger uden for Differencenepunkterne mellem det ærede Udvalg og mig. Sagen er, at der er henlagt et Legatbeløb til dette Kapellani; det er 82 Kr.; men det er henlagt ikke til Kapellanen, men til Læreren. Dette Legat har i lang Tid ikke været besat; men i tidligere Dage vare disse 82 Kr. tillagte Kapellanen, ikke i hans Egenstaf af Kapellan, men i hans Egenstaf af Lærer, og da nu denne Lærervirksomhed ikke fortsættes, har jeg ikke kunnet andet, efter at Spørgsmaalet var rejst, end i Overensstemmelse med Fundatien at henlægge Opførelsen af dette Beløb til Lærervæsenet. Det fragaar altsaa Kapellanen, og han vil nu, efter hvad der nu foreslaas, ikke faa en Løn af 2,000 Kr., men i Virkeligheden dette Beløb + 82 Kr.; det tror jeg, at man maa kunne gaa ind paa.